

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 16C/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823231190
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5823231190.1

Uznesenie

Okresný súd Námestovo v spore žalobcov: 1/ P., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX/XX, XXX XX W., 2/ Y., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., XXX XX T., 3/ P., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., XXX XX F., 4/ U., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom P. XXXX/XX, XXX XX F., 5/ U., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. č. XX, XXX XX X., 6/ U., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, XXX XX X., 7/ S., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, XXX XX S., žalobcovia v 1/ až 7/ rade zastúpení JUDr. Marianou Pirtánovou, advokátkou, so sídlom Moyzesova 471/1, 958 01 Partizánske, proti žalovaným: 1/ Q., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX X., 2/ Q., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, F., 3/ P., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX, 4/ T., rod. D. nar. XX.XX.XXXX, X. XXX, XXX XX X., 5/ F., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, X. XX, XXX XX X., o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, o návrhoch žalobcov 1/ až 7/ na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 07.07.2023 a zo dňa 10.08.2023, takto

rozhodol:

I. Súd konanie o návrhu žalobcov 1/ až 7/ na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 07.07.2023, ktoré bolo súdu doručené dňa 11.07.2023, z a s t a v u j e.

II. Žalovanému v 1/ rade súd z a k a z u j e nakladať s pozemkami evidovanými na LV č. XXXX pre k. ú. a obec E. ako E-KN parcely č. XXXXX lesný pozemok o výmere 703 m², č. XXXXX/X trvalý trávny porast o výmere 2398 m², č. XXXXX/X lesný pozemok o výmere 616 m², č. XXXXX trvalý trávny porast o výmere 1517 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 739 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 950 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 1687 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 1598 m², č. XXXXX trvalý trávny porast o výmere 468 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 1951 m², č. XXXXX trvalý trávny porast o výmere 437 m², č. XXXXX trvalý trávny porast o výmere 1153 m², č. XXXXX trvalý trávny porast o výmere 1607 m², č. XXXXX trvalý trávny porast o výmere 2650 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 2683 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 739 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 3154 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 1683 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 1543 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 1525 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 933 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 183 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 747 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 813 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 661 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 578 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 705 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 851 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 1083 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 1399 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 1799 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 698 m², č. XXXXX/X trvalý trávny porast o výmere 51 m², č. XXXXX/X trvalý trávny porast o výmere 1412 m², č. XXXXX/X orná pôda o výmere 785 m², č. XXXXX/X trvalý trávny porast o výmere 86 m², č. XXXXX/X trvalý trávny porast o výmere 505 m², č. XXXXX/X, orná pôda o výmere 576 m², č. XXXXX/X orná pôda o výmere 283 m² a č. XXXXX/X trvalý trávny porast o výmere 185 m².

III. Žalovanému v 5/ rade súd z a k a z u j e nakladať s pozemkami evidovaným na LV č. XXXX pre k. ú. a obec E. ako E-KN parcela č. XXXXX/X orná pôda o výmere 1595 m², č. XXXXX trvalý trávny porast o výmere 456 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 2571 m², č. XXXXX trvalý trávny porast o výmere 1345 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 1632 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 1278 m², č. XXXXX/X lesný pozemok o výmere 12145 m², č. XXXXX orná pôda o výmere 1053 m² a č. XXXXX orná pôda o výmere 5786 m².

IV. Voči žalovaným v 2/ a 3/ rade súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 10.08.2023 z a m i e t a.

V. Žalovaným v 1/ až 5/ rade sa náhrada trov konania o návrhu žalobcov 1/ až 7/ na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 07.07.2023 n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Dňa 11.07.2023 žalobcovia v 1/ až 7/ rade (ďalej len ako "žalobcovia"), tunajšiemu súdu doručili žalobu, ktorou sa domáhajú, aby súd určil, že nehnuteľnosti, konkrétne všetky pozemky, ktoré sú zapísané na listoch vlastníctva pre katastrálne územie a obec E. č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX patria do dedičstva po ich zomrelom otcovi Q., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX.

2/ Žalobu odôvodnili tým, že sú priami potomkovia (deti) a zákonní dedičia v 1/ rade toho času zomretého Q., rodeného D. nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXX, naposledy bytom X., zomretého XX.XX.XXXX (ďalej aj ako „zomretý“ alebo „otec“). Zomretý bol vlastníkom niekoľkých pozemkov v rodnej obci E., ktoré do času kolektivizácie aj obhospodaroval. Po ňom pripadli pozemky do užívania U. (ďalej len „družstvo“), a to od 17.10.1981. Jednalo sa pozemky KN registra E, k. ú. E., obec E., okres A. PK. F. Toho času sú tieto pozemky vedené v katastri nehnuteľností Okresného úradu v A., katastrálny odbor, na LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, okres: A., obec: E. a k. ú. E., pričom ako vlastníci predmetných pozemkov sú evidovaní žalobca v 5/ rade, žalovaný v 1/, 2/, 3/ a 5/ rade. Dňa 30.11.2001 podal žalovaný v 1/ rade v rámci konania o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim, ktorého výsledkom bude, resp. je register evidencie pozemkov (ďalej len „register“) v katastrálnom území E., návrh o potvrdenie nadobudnutia vlastníctva vydržaním k pozemkom podľa pozemkovej knihy, vložky X,X,XXX (ďalej aj ako „návrh“). Žalovaný v 1/ rade je rovnako ako žalobcovia dieťaťom - synom zomretého. Žalovaný v 1/ rade vydržanie pozemkov v návrhu odôvodnil tým, že predmetné pozemky dostal do daru od zomretého ešte v roku 1978, a že pozemky obhospodaruje, konkrétne od 22.04.1978. Vo svojej žiadosti však uviedol, že darovacia zmluva od zomretého sa nezachovala, ale to, že pozemky užíval od roku 1978 potvrdili dvaja svedkovia (podľa komisie na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim (ďalej aj „komisie ROEP“) miestnych pomerov znalí a vo veci nezaujatí svedkovia) vo svojich čestných prehláseniach. Žalovaný v 1/ rade rovnako predložil svoje vlastné čestné prehlásenie, že pozemky užíva od 22.4.1978. Na základe týchto čestných prehlásení (keďže, ako tvrdí žalovaný v 1/ rade, darovacia zmluva sa nezachovala) a potvrdenia z obce E. zo dňa 25.10.2010 (predmetné potvrdenie je však vystavené na meno Q., bytom X. - rovnako ako žalovaný v 1/ rade sa volá aj zomretý, a keďže v potvrdení obec E. neuvádza ani dátum narodenia adresáta potvrdenia, ani rodné číslo, tak uvedené nasvedčuje tomu, že mohlo dôjsť k omylu obce E., že potvrdenie vystavili pre zomretého a nie pre žalovaného v 1/ rade), komisia ROEP dňa 28.10.2010 podaný návrh žalovaného v 1/ rade o vydržanie pozemkov prerokovala a odporučila mu vyhovieť, pričom návrh komisie aj so stanoviskom komisie spolu s dokladmi predložila Obvodnému pozemkovému úradu v A. (ďalej len „správny orgán“) ešte v ten istý deň, t.j. 28.10.2010. Predmetný návrh komisie, ako aj stanovisko komisie ROEP E. sa nezachovali, resp. sa nenachádzajú v spise č. Y. návrh na vydanie rozhodnutia o potvrdení nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním podľa § 11 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z., nachádzajúci sa oho času na Okresnom úrade v A., Pozemkový a lesný odbor (H.). Na základe tohto návrhu komisie ROEP správny orgán vo svojom rozhodnutí zo dňa 3.5.2011, sp. zn. XXXX/XXXXX/XXXX (ďalej ako „rozhodnutie správneho orgánu“) skonštatoval, že k vydržaniu pozemkov došlo ku dňu 22.04.2008 a že žalovaný v 1/ rade bol vo vydržaní dobromyseľný, pričom sa v rozhodnutí správny orgán opieral iba o čestné prehlásenia svedkov, ako aj o to, že v konaní o vydržaní pozemkov si vlastnícke právo v tomto konaní nikto iný neuplatnil. Čo sa týka odôvodnenia samotného rozhodnutia správneho orgánu, správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia vychádzal zo zjavne mylných informácií, resp. z mylných skutočností, nakoľko v rozhodnutí správneho orgánu tento tvrdí, že k vydržaniu predmetných pozemkov došlo 22.4.2008, pričom ako dátum začiatku užívania predmetných pozemkov žalovaným v 1/ rade uvádza dátum 22.4.1998, avšak v návrhu žalovaný v 1/ rade uvádza, že predmetné pozemky dobromyseľne užíva od 22.4.1978. Už tu došlo k zjavnému omylu správneho orgánu, resp. k klamstvu žalovaného v 1/ rade. K uvedenému je potrebné dodať to, že žalobcovia nemali možnosť sa k uvedenému vyjadriť a namietat', resp. rozporovať tvrdenia žalovaného v 1/ rade v rámci konania o vydržanie pozemkov, nakoľko o konaní nevedeli. Správny orgán ich o

priebehu konania ako aj o výsledkoch konania neinformoval, nakoľko ich neevidoval ako účastníkov konania. Účastníkom konania bol ale zomretý, ktorému správny orgán doručoval všetky písomnosti, a to aj v čase, keď už bol po smrti. Rozhodnutie správneho orgánu o vydržaní pozemkov bolo vydané dňa 3.5.2011, pričom zomretý, pôvodný vlastník pozemkov, zomrel dňa XX.X.XXXX. Pokiaľ bolo v tom čase správne orgánu zrejme, že pôvodný vlastník pozemkov zomrel, správny orgán mal prerušiť konanie alebo zastaviť konanie, nakoľko v čase keď o vydržaní pozemkov rozhodoval, tieto už mali byť súčasťou dedičského konania po zomretom poručiteľovi. Rovnako tak mala postupovať obec E. pri vydávaní potvrdenia. V zmysle ustanovenia § 134 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, Oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. V zmysle uvedeného sa základným predpokladom pre vydržanie nehnuteľnosti stáva to, že držiteľ nehnuteľnosti je držiteľom oprávneným a dobromyseľným. Oprávneným držiteľom sa stáva ten, kto je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu pozemok patrí. V zmysle ustálenej súdnej praxe nemôže byť s ohľadom na všetky okolnosti v dobrej viere ten, kto sa uchopí držby nehnuteľnosti na základe ústnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti. V zmysle § 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí byť darovacia zmluva, ktorej predmetom je nehnuteľnosť, písomná. „Na základe ústnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti nemôže byť držiteľ vzhľadom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je jej vlastníkom, a to ani vtedy, ak je subjektívne presvedčený, že takáto zmluva na nadobudnutie vlastníckeho práva postačuje. Držba nehnuteľnosti opierajúca sa o ústnu zmluvu nemôže viesť k vydržaniu nehnuteľností.“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.8.2018, sp. zn. 3Obdo/42/2018, alebo z 11. decembra 2013, sp. zn. 1 Cdo 137/2011 a sp. zn. 4 Cdo 361/2012, alebo zo dňa 21.8.2018, sp. zn. 3Obdo/42/2018, alebo zo dňa 28.3.2011, sp. zn. 5 Cdo 87 /20 10 16). K prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam dochádza až vkladom do katastra nehnuteľností a pred 01.01.1993 registráciou bývalým štátnym notárstvom. V tomto prípade by musela existovať písomná darovacia zmluva, ktorá by sa nachádzala v zbierke listín katastra nehnuteľností, čo v tomto prípade splnené nebolo. Navyše nebola splnená ani hmotnoprávna podmienka vydržania a to dobromyseľnosť, pričom existencia dobrej viery sa vždy hodnotí objektívne, teda nielen zo subjektívneho hľadiska osobného presvedčenia držiteľa. Preto podľa ustálenej judikatúry nemôže byť niekto dobromyseľný, ak mu stačilo sa oboznámiť sa so skutkovým stavom z verejne prístupnej databázy (z údajov katastra nehnuteľností alebo z pozemkových kníh). V opisovanom prípade vydržania predmetných pozemkov žalovaný 1/ rade preukazuje svoju dobromyseľnosť tvrdením, že darovacia zmluva z roku 1978, ktorou zomretý previedol na žalovaného v 1/ rade všetky pozemky sa nezachovala. V zmysle vyššie uvedeného citovaného úryvku z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky to však nepostačuje ako dôvod, že žalovaný 1/ sa stal v dobrej viere držiteľom nehnuteľnosti a že predmetné nehnuteľnosti sú na základe toho spôsobilým predmetom vydržania. To že sa písomná darovacia zmluva nezachovala, mohol žalovaný 1/ zhojiť tým, že so zomretým vyhotovia novú darovaciu zmluvu, ktorá už bude mať všetky náležitosti platného právneho úkonu (od roku 1978 do roku 2010, kedy došlo k úmrtiu zomretého nato mal žalovaný 1/ a zomretý takmer 32 rokov), čo potvrdzuje Najvyšší súd Slovenskej republiky v ďalšom svojom rozhodnutí, cit.: „O dobromyseľnosti možno hovoriť tam, kde držiteľ drží vec v omyle, že mu vec patrí a ide pritom o omyl ospravedliteľný. Ospravedliteľný je omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať. Omyl môže byť nielen skutkový, ale aj právny. Právny omyl spočíva v neznanosti alebo v neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho posúdenia právnych dôsledkov právnych skutočností. Vzhľadom na všeobecne (aj v oblasti súkromného práva) uznanú zásadu ignorantia iuris non excusat (neznanosť zákona neospravedlňuje), vyplývajúcu zo samej podstaty práva, právny omyl držiteľa, vychádzajúci z neznanosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v dobe, kedy sa držiteľ ujal držby, nie je neospravedliteľný. Len výnimočne možno takýto omyl ospravedlniť, a to v prípadoch, keď znenie zákona je nejasné a pripúšťa rôzny výklad“. V prípade opísaného vydržania žalovaný 1/ vedel, kto je oprávneným vlastníkom predmetných pozemkov ako aj to, že darovacia zmluva o scudzení predmetných pozemkov na jeho osobu sa nezachovala, a preto v zmysle zásady neznanosť zákona neospravedlňuje, nemožno povedať, že žalovaný 1/ bol v dobrej viere, že predmetné nehnuteľnosti vydržal. K nezachovaniu sa darovacej zmluvy, ktorou by zomretý previedol predmetné pozemky na žalovaného 1/, žalobcovia poukazujú na to, že v rovnakom duchu sa žalovaný 1/ vyjadril aj vo svojom vyjadrení na výzvu zo strany predchádzajúceho právneho zástupcu žalobcov - Y., (ďalej aj ako „vyjadrenie žalovaného 1/). V predmetnom vyjadrení žalovaného 1/ sa tento vyjadril, že darovacia zmluva sa nachádza na „MNV X.“ (toho času E.). Uvedené nie je pravda, nakoľko na základe dopytu žalobcov zo dňa 18.05.2020, ktorej adresátom bol Obecný úrad X., tento sa v odpovedi zo dňa 29.05.2020 prostredníctvom poverenej zamestnankyne p. Y. vyjadril v znení, že cit.: „Dobrý

deň, Na základe Vášho listu Vám oznamujeme, že na Obecnom úrade X. sa nenachádza Darovacia zmluva z roku 1998 medzi Q. a jeho otcom Q., ktorej predmetom malo byť darovanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - pozemkov v katastrálnom území E.. S pozdravom P.“. Žalovaný 1/ ďalej ako potvrdenie toho, že bol držiteľom predmetných pozemkov k návrhu doložil aj čestné prehlásenia p. O. a p. O., ktorý podľa týchto čestných prehlásení potvrdili, že žalovaný 1/ mal predmetné pozemky v držbe minimálne od roku 1978. Čestné prehlásenia sa nezakladajú na pravde, nakoľko žalobcovia majú k dispozícii nové čestné prehlásenie p. U., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom X. XXX, XXX XX X., ktorý mal svedčiť žalovanému 1/ už pri podávaní návrhu. V novom čestnom prehlásení zo dňa 30.9.2019 p. O. prehlasuje, že nikdy nebol pri žiadnej darovacej zmluve, ktorou mal D., nar. XX.XX.XXXX obdarovať žalovaného 1/, ani o takejto skutočnosti nikomu nič nesvedčil. P. O. na základe osobného rozhovoru naopak tvrdí, že žalovaný 1/ za ním okolo roku 2008 bol s tým, že by bol rád, ak by mu osvedčil užívanie jedného pozemku - parcely registra E, č.p. XXXXX alebo XXXXX (presne si číslo parcely podľa vlastných slov „už nepamätá“, ale v žiadnom prípade mu nesvedčil pri vydržaní všetkých predmetných parciel). Rovnako majú žalobcovia k dispozícii čestné prehlásenie p. S., r. č. XXXXXX/XXXX, bytom P. XXX, E. XXX XX, ktorý sa vyjadril v čestnom prehlásení, že tvrdenie žalovaného 1/ sa nezakladá na pravde, že predmetné (sporné) pozemky nepretržite užíval a že tieto pozemky nepretržite užíva Poľnohospodárske družstvo a to aj v rokoch 1998 až 2010, teda počas rokov, o ktorých žalovaný 1/ tvrdí, že v rámci nich pozemky nepretržite užíval. Pán S. je vlastníkom susedných pozemkov a ide o osobu znalú miestnych pomerov. V prípade druhého svedka z návrhu p. I., r. č. XXXXXX/XXX, bytom E. XXX, ktorý je už toho času nebohý, poskytla vyjadrenie jeho manželka, ktorá potvrdila, že nevie o žiadnom takom úkone jej nebohého manžela, ktorým by svedčil žalovanému 1/ pri vydržaní pozemkov, a že svojho manžela pozná, že ten by to ani nikdy neurobil, keďže k vydržaniu nedošlo, resp. že to nebola pravda. V rovnakom znení sa vyjadrili aj zástupcovia Poľnohospodárskeho družstva E., ktorí vo svojom vyjadrení zo dňa 27.11.2019 uviedli, že predmetné pozemky užívajú a obhospodarujú na základe evidenčného listu č. XXX, t.j. listinou, na ktorej je ako vlastník evidovaný zomretý a nie žalovaný 1/, čo znamená, že v období 1978 až 2010, teda v období, o ktorom žalovaný 1/ vo svojom návrhu tvrdil, že v rámci neho nepretržite užíval predmetné nehnuteľnosti, s ním Poľnohospodárske družstvo, ktoré pozemky užívalo ani nekonalo minimálne ako s oprávneným držiteľom. Kontingenty (peňažnú náhradu, neskôr nájom) za užívanie pozemkov Poľnohospodárske družstvo vyplácalo stále na adresu zomretého. Naopak v období od založenia družstva až do roku 2019 Poľnohospodárske družstvo E. stále jednalo ako s vlastníkom predmetných pozemkov so zomretým podľa evidenčného listu č. XXX, čo len dosvedčuje tomu, že žalovaný 1/ nemohol byť a nebol v období od roku 1978 dobromyseľným pri užívaní predmetných pozemkov. Ustálená judikatúra je v tomto smere nemenná, cit.: „Oprávneným je podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľ, ktorý je dobromyseľný. Dobromyseľnosť spočíva v jeho presvedčení, že mu vec patrí, že je jej vlastníkom. Posudzuje sa objektívne, nie iba zo subjektívneho hľadiska držiteľa. Pri jej hodnotení je vždy nevyhnutné brať do úvahy, či držiteľ nemal, alebo nemohol mať pri bežnej (normálnej opatrnosti), ktorú je možné od každého požadovať v konkrétnom prípade, dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec patrí. ... Dobromyseľnosť žalobcu je v tomto smere spochybnená, nakoľko už v čl. VI. predmetnej kúpnej zmluvy bolo konštatované, že vlastníctvo sa nadobúda vkladom vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti. V čase uzavretia kúpnej zmluvy právne úprava týkajúca sa nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bola dostatočne jasná a zrozumiteľná, na viac vzhľadom na znenie kúpnej zmluvy žalobcovi muselo byť zrejmé, že možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva sa viaže na zavkladovanie predmetnej kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľnosti. Nemohol tak byť v dobrej viere, že napriek tomu, že táto kúpna zmluva nebola riadne zavkladovaná, sa na jej základe stal vlastníkom sporných nehnuteľností. Z uvedených výpovedí, potvrdení a čestných prehlásení je zrejmé, že žalovaný 1/ vo svojom návrhu o potvrdenie nadobudnutia vlastníctva vydržaním k pozemkom podľa pozemkovej knihy, vložky X,X,XXX zo dňa 30.11.2001 nielenže zámerne uvádzal nepravdivé informácie a „pravdepodobne“ podvodne získané čestné prehlásenia p. O. a O., ale zároveň týmto svojím konaním uviedol do omylu jednak Komisiu ROEP E. a zamestnancov vtedajšieho Obvodného pozemkového úradu v A., ktorí na základe týchto nepravdivých, klamlivých, zavádzajúcich a podvodných tvrdení odporučili, resp. vydali rozhodnutie, ktorým potvrdili nadobudnutie vlastníctva k predmetným pozemkom vydržaním pre žalovaného 1/, čo ho diskvalifikuje v naplnení zákonného predpokladu pre vydržanie, ktorým je držba v dobrej viere. Na základe vyššie uvedených skutočností sa žalobcovia domnievajú, že ich žalovaný 1/ vedome a s úmyslom ich poškodiť, obral o možnosť nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným pozemkom po zomretom otcovi v riadnom dedičskom konaní, ktoré bolo vedené po smrti zomretého otca, a ktoré sa skončilo vydaním Osvedčenia o dedičstve č. R., notárkou U. zo dňa 6.4.2011 (ďalej len „osvedčenie“). Predmetom dedenia, podľa osvedčenia boli viaceré aktíva aj pasíva po zomretom, avšak do dedičstva po zomretom podľa osvedčenia neboli

zaradené predmetné pozemky v katastri obce E., evidované v katastrálnej knihe E., na evidenčnom liste č. XXX. Počas priebehu dedičského konania žalobcovia mali v úmysle do pozostalosti po zomretom uviesť aj predmetné pozemky, načo ich žalovaný 1/ uviedol do omylu, že predmetné pozemky sú už v jeho vlastníctve, a že sa s nimi v súlade s predpismi o dedení zo zákona v 1/ rade vysporiada po dedičskom konaní. Po ukončení dedičského konania však k sľúbenému vysporiadaniu nedošlo. Po viacerých dopytoch zo strany žalobcov žalovaný 1/ zmenil rétoriku s tým, že keďže predmetné pozemky vydržal a „celé to vybavil“, tak ostatní súrodenci nemajú nárok na ich zákonné podiely, ale že na nich prevedie vlastnícke právo darom k niektorým z predmetných pozemkom podľa ich vlastného výberu a uváženia žalovaného 1/. Ani k tomuto kroku zo strany žalovaného 1/ nedošlo, až nakoniec žalovaný 1/ prišiel s návrhom, že niektoré z predmetných pozemkov súrodencom predá za „malý poplatok“, o čom svedčí vyjadrenie žalovaného 1/ priložené v prílohe. Aj uvedené dosvedčuje záveru, že žalovaný 1/ si bol vedomý toho, že mu predmetné pozemky nemajú patriť v celom rozsahu, čo znamená, že nemohol byť pri vydržaní dobromyseľný. Na tomto mieste žalobcovia dávajú do pozornosti aj nasledujúce časové súslednosti, a to že zomretý zomrel dňa XX.X.XXXX. Správny orgán rozhodol o vydržaní predmetných pozemkov v katastri obce E. až dňa 3.5.2011. Komisia ROEP podaný návrh žalovaného 1/ o vydržanie pozemkov prerokovala a odporučila mu vyhovieť, ako aj toto odporúčanie doručila správne orgánu až dňa 28.10.2010. Osvedčenie o dedičstve bolo vydané dňa 6.4.2011. Z uvedených dátumov je zrejmé, že predmetné nehnuteľnosti nemohli byť predmetom rozhodnutia správneho orgánu o vydržaní, nakoľko v čase, keď o nich správny orgán ako aj komisia ROEP mali rozhodovať a aj rozhodli, tak mali byť predmetom dedičského konania po zomretom a malo byť o nich rozhodnuté v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov. Žalovaný 1/ po tom, ako mu bolo priznané vlastnícke právo k predmetným pozemkom na základe rozhodnutia správneho orgánu, previedol vlastníctvo k niektorým pozemkom na ďalšie osoby, konkrétne napr. na svojich rodinných príslušníkov, svojho syna - žalovaného v 5/ rade a niektorých zo svojich súrodencov, t.j. žalobcu v 5/ rade, žalovaného v 2/ rade a žalovaného v 3/ rade. Napríklad dňa 29.1.2020 Okresný úrad A., katastrálny odbor povolil vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy k jednému z predmetných pozemkov, parcelné číslo XXXXX/X, nachádzajúceho sa v k. ú. E. a obci E., okres A., zapísaný na LV č. XXXX. Nadobúdateľom pozemku p. č. XXXXX/X bol žalobca 5/. Dňa 29.1.2020 Okresný úrad A., katastrálny odbor povolil vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy k ďalšiemu z predmetných pozemkov, parcelné číslo XXXXX, nachádzajúceho sa v k. ú. a obci E., okres A., zapísaný na LV č. XXXX. Nadobúdateľom pozemku p.č. XXXXX bol žalovaný 3/. Dňa 10.12.2019 Okresný úrad A., katastrálny odbor povolil vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy k viacerým z predmetných pozemkov. Konkrétne ide o pozemky s nasledujúcimi parcelnými číslami: XXXXX/X, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX/X, XXXXX, XXXXX nachádzajúcich sa v k. ú. a obci E., okres A., zapísaný na LV č. XXXX. Nadobúdateľom týchto pozemkov bol žalovaný 5/, syn žalovaného 1/. Dňa 31.12.2019 Okresný úrad A., katastrálny odbor povolil vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy k ďalšiemu z predmetných pozemkov, parcelné číslo XXXXX/X, nachádzajúceho sa v k. ú. E., obec E., okres A., zapísaný na LV č. XXXX. Nadobúdateľom pozemku p.č. XXXXX/X bol žalovaný 2/. Dňa 29.1.2020 Okresný úrad A. katastrálny odbor povolil vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy k ďalšiemu z predmetných pozemkov, parcelné číslo XXXXX v spoluvlastníckom podiele 1/2, nachádzajúceho sa v k. ú. a obci E., okres A., zapísaný na LV č. XXXX. Nadobúdateľom pozemku p. č. XXXXX bol žalovaný 3/. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný 1/ scudzuje získané pozemky, ktoré majú patriť do dedičstva po zomretom otcovi a prevádza vlastnícke právo k nim na rôznych rodinných príslušníkov. Takýmto postupom žalovaného 1/ hrozí žalobcom nenapraviteľná škoda. Ako žalovaného 5/ žalobcovia v tejto žalobe uviedli aj túto osobu, nakoľko predmetné pozemky získal darom od žalovaného 1/ a pritom nebol dobromyseľný. Žalovaný 5/ musel vedieť a aj vedel o tom, že predmetné pozemky sú, resp. majú byť súčasťou dedičstva po zomretom a z toho dôvodu nie je možné bezprecedentne chrániť jeho vlastnícke právo. V prípade žalovaného 5/ ide o syna žalovaného 1/, ktorý bol oboznámený so skutkovým a právny stavom nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetným pozemkom žalovaným 1/, a že toto nadobudnutie je spochybnené nielen zo strany žalobcov, ale aj všetkých súrodencov žalovaného 1/. Ustálená súdna prax dlhodobo presadzuje názor, že nie je možné chrániť vlastnícke právo tretích nadobúdateľov oproti vlastníckemu právu pôvodného vlastníka v prípade, že tretí nadobúdatelia nie sú dobromyseľní, a že pri prevode vlastníckeho práva sa z jedného rodinného príslušníka na iného nie je možné hovoriť o ich dobromyseľnosti v prípade, že domnelý vlastník (nevlastník) z ktorého na nich prešlo vlastnícke právo nie je vlastníkom, resp. že vlastnícke právo získal nepoctivo. „Princíp právnej istoty a ochrany vlastníckeho práva a práv nadobudnutých v dobrej viere vedie k tomu, že je obvykle poskytovaná ochrana nadobúdateľovi vlastníckeho práva. V prípade nadobudnutia od nevlastníka by bolo krajne nespravodlivé neposkytovať

ochranu právam nadobudnutým v dobrej viere. Osoby, ktorým dobrá viera nasvedčuje, totiž nenesú žiadny diel zodpovednosti za neplatnosť zmluvy uzatvorenej medzi právnyimi predchodcami a s ohľadom na svoju dobrú vieru mohli v medziobdobí nemalým spôsobom zhodnotiť inkriminované nehnuteľnosti. Osobe, ktorá urobila určitý právny úkon s dôverou v určitý, jej druhou stranou prezentovaný skutkový stav, navyše potvrdený údajmi z verejnej, štátom vedenej evidencie, musí byť v materiálnom právnom štáte poskytovaná ochrana. Z hľadiska poskytnutia ústavnoprávnej ochrany je treba postaviť na rovnakú úroveň. Vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery. Tým sa dostávajú do vzájomnej kolízie obidve ústavné hodnoty - princíp ochrany dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa (princíp dobrej viery, dôvery v akty štátu a právnej istoty v demokratickom právnom štáte) a princíp ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka (princíp nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet, tj. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko sám má). Pokiaľ však nemožno zachovať maximum z obidvoch základných práv, treba prihladiť na princíp všeobecnej spravodlivosti, keď je nutné zvažovať všeobecné súvislosti tohto typu kolízie základných práv, ako aj individuálne okolnosti konkrétneho rozhodovaného prípadu. Z citovaného rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vyplýva, že nie je možné spravodlivo chrániť vlastnícke právo k nehnuteľnosti tretích osôb oproti vlastníckemu právu pôvodného vlastníka-ov, čo je v tomto prípade zomretý (toho času po smrti) a v zmysle noriem o dedení zo zákona po nich všetci zákonní dedičia po zomretom. Obdobne ako Krajský súd v Prešove v citovanom rozhodnutí sa vyjadril aj Okresný súd v Poprade v rozhodnutí zo dňa 26.10.2018, sp. zn. 7C/53/2017, ktorý v predmetnom rozhodnutí priznal vlastníckeho právo k nehnuteľnostiam pôvodnému vlastníkovi, pričom narušil vlastnícke právo k nehnuteľnostiam ďalšieho nadobúdateľa (princíp nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet) a potvrdil výnimočné narušenie princípu ochrany dobrej viery (dôvery v akt štátu a právnej istoty v právnom štáte) ďalšieho nadobúdateľa. Súd sa rovnako vyjadroval k inštitútu vydržania, keď konštatoval cit.: „pri riešení otázky držby je potrebné poukázať na pravidlo vigilanti bus iura scriptasunt, teda že právo patrí len bdelym, pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv. Či držiteľ je v zmysle § 130 OZ dobromyseľný treba hodnotiť vždy objektívne. Nestačí jeho subjektívne presvedčenie, že mu vec patrí. Rozhodujúce pritom je, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte rozumne požadovať, mal, resp. mohol mať alebo nemal, prípadne nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec patrí“. „Ak zanechal porúčiteľ viac dedičov, sú až do právoplatného rozhodnutia súdu považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva. ... To platí aj v prípade, ak porúčiteľ zanechal viac dedičov a ak nebolo dedičstvo medzi nimi ohľadne veci, o ktoré ide v občianskom súdnom konaní, vedenom s inou osobou ako dedičom (ktorá nie je porúčiteľovým dedičom) vyporiadané. Za stavu, že v pôvodnom dedičskom konaní nebol tento majetok známy (nebol predmetom dedičstva) a nebol v konaní o dedičstvo prejednaný, sú až do vyporiadania dedičstva ohľadom tejto veci všetci dedičia považovaní za vlastníkov tejto veci. Z právnych úkonov týkajúcich sa tejto veci sú oprávnení a povinní voči iným osobám spoločne a nerozdielne a majú postavenie vyplývajúce z ustanovenia § 91 ods. 2 O.s.p.“ Zákonými dedičmi po zomretom sú žalobcovia a žalovaní 1/ až 4/ (ďalej aj ako „zákonní dedičia po zomretom“). V zmysle §137 písm. c) zákona č. 160/2017 Z. z. Civilný sporový poriadok „Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu“. Naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku v tomto prípade žalobcovia odôvodňujú ochranou budúceho vlastníckeho práva zákonných dedičov po zomretom. „Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba.“ „Ak má mať určovacia žaloba okrem iného aj preventívny charakter (má predchádzať ďalším sporom), nemožno vidieť rozumný dôvod na to, aby sa otázka dobrej viery nadobúdateľa, ktorý je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vlastník, neskúmala v konaní o určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po porúčiteľovi, a aby všeobecné súdy v podstate umelo predlžovali stav právnej neistoty a nútili strany do podávania ďalších (zbytočných) žalôb, v ktorých by sa táto otázka následne riešila.“ Vzhľadom na uvedené žalobcovia žiadajú vyhovieť žalobe, pretože žalovaný 1/ tieto pozemky nezákonne vydržal a nadobúdateľa konkrétnych pozemkov rovnako patriacich do dedičstva po zomretom, ako žalobca 5/ a žalovaní 2/, 3/ a 5/ rade nemôžu byť právoplatnými vlastníkmi týchto pozemkov.

uplatňovaní ich osvedčeného práva a zároveň sa predíde vzniku prípadných nepriaznivých následkov na strane tretích osôb (obdarovaného/ných z darovacej zmluvy Q.).

21/ Súd tak žalovanému 1/ a 5/ zakázal nakladať s pozemkami, ktoré sú zapísané v ich prospech na liste vlastníctva č. XXXX (žalovaný 1/) a na liste vlastníctva č. XXXX (žalovaný 5/), oba pre k. ú. a obec E., tak ako sú tieto pozemky opísané v II. a III. výrokovej časti tohto uznesenia. Z predložených listín je totiž zrejme, že pozemky uvedené v tretej výrokovej časti uznesenia, ktoré sú toho času v katastri nehnuteľností evidované ako výlučné vlastníctvo žalovaného 5/ predtým vlastnil žalovaný 1/, ktorých ich nadobudol na základe rozhodnutia pozemkového úradu uvedeného v odseku 6 tohto odôvodnenia. Pokiaľ potom žalobcovia spochybnili vlastníctvo žalovaného 1/, je týmto spochybnené aj vlastníctvo žalovaného 5/. Tento záver súd opiera o právny názor vyslovený v rozhodnutí NS SR z 27. apríla 2021, sp. zn. 1VObd0/2/2020, podľa ktorého „dobrá viera nadobúdateľa, že hnuťnú alebo nehnuteľnú vec nadobúda od vlastníka, má vplyv na nadobudnutie vlastníckeho práva, len pokiaľ zákon v taxatívne vymedzených prípadoch nadobudnutie vlastníckeho práva s poukazom na dobrú vieru ich nadobúdateľa výslovne upravuje. V iných prípadoch právna úprava de lege lata nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka s poukazom na dobrú vieru nadobúdateľa neumožňuje. Ustanoveniu § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), ktoré upravuje hodnovernosť údajov katastra, nezodpovedá výklad, podľa ktorého už len sama evidencia vlastníctva nehnuteľností v katastri nehnuteľnosti zakladá dobrú vieru evidovaného vlastníka v to, že je vlastník.“

22/ Pokiaľ žalobcovia žiadali, aby súd zakázal nakladať s pozemkami žalovanej 2/ (pozemok KN-E parc. č. XXXXX/X zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX) a tiež žalovanej 3/ (pozemok KN-E parc. č. XXXXX zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX a pozemok KN-E parc. č. XXXXX zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX), v tejto časti súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Žalobcovia nielenže neosvedčili, ale ani nezdôvodnili, resp. vôbec neuviedli skutočnosti, ktoré by odôvodňovali naliehavosť potreby úpravy pomerov formou neodkladného opatrenia. Súd za takejto situácie potom nemohol dospieť k záveru, že je na mieste okamžite zasiahnuť a nariadiť vo vzťahu ku žalovaným 2/ a 3/ požadované neodkladné opatrenie.

23/ O nároku na náhradu trov konania vzniknutom v súvislosti s konaním o neodkladnom opatrení zo dňa 10.08.2023 bude rozhodnuté súčasne s rozhodnutím o nároku na náhradu trov konania vo veci samej.

24/ O trovách konania súvisiacimi s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 07.07.2023 súd rozhodol už v tomto rozhodnutí, pretože vo vzťahu k nemu sa konanie týmto uznesením končí (zastavuje). Na rozhodnutie o trovách súd aplikoval § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého právo na náhradu trov konania vzniklo žalovaným v 1/ až 5/ rade, pretože konanie bolo zastavené pre dôvody, ktoré títo žalovaní nijako nespôsobili. Keďže však o návrhu bolo rozhodnuté skôr, ako bol žalovaným doručený, žiadne trovy žalovaným v 1/ až 5/ rade vzniknúť nemohli. Súd im preto náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu m o ž n o podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 357 písm. d) a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Neodkladné opatrenie nariadené týmto uznesením je vykonateľné jeho doručením (§ 332 ods. 1 CSP).